

af Hensyn til, at de andre Banker mente, at deres Interesser krænkedes ved de 7 Aar; det har ikke været Tanken, at der skulde sættes Penge til paa Banken, tværtimod, vi har den Tro og Tillid baade til Banken og til de Folk, der leder den, at Resultatet skal blive et saadant, at Banken til den Tid er en stærk og sund Bank, der ikke behøver nogen Støtte.

Det ærede Medlem spurgte endvidere om, hvor meget der var diskonteret og laant i Nationalbanken. Jeg beklager, at jeg ikke kan besvare dette Spørgsmaal nøjagtigt. Jeg ved heller ikke, om det i denne Forbindelse har nogen Betydning, thi de Forpligtelser, Landmandsbanken har, er der jo taget Hensyn til, det er ganske sikkert. Det vilde maaske kunne have Betydning for Nationalbanken, men det er jo ikke særlig dens Forhold, vi taler om.

Endelig spurgte det ærede Medlem, om vi snart faar en Banklov og en Aktielov. Ja, det er min alvorlige Hensigt at fremsætte Forslag om begge Dele, men det er blevet klart udtalt, at man vil afvente det Tidspunkt, da Undersøgelserne i Landmandsbanken er tilendebragt, for at man kan faa de Erfaringer med, som man der indhøster. Tillige er det blevet sagt, at da Bankinspektøren er optaget af Undersøgelsen i Bankkommissionen, maa vi vente, til vi har ham til Raadighed. Det vil maaske derfor trække noget længere ud. Naar man tilmed er i en Krisesituation som den, vi nu befinder os i, er jeg ikke sikker paa, at Tiden er helt egnet til Fremsettelsen af Forslag om en ny Banklov. En saadan Lov skal jo gælde for lang Tid og skal ikke have en panikagtig Karakter. Endelig tror jeg heller ikke, at den gamle Banklov — ja, den er jo ikke en Gang gammel — er saa daarlig, at den er Skyld i det, der er sket.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) sagde en hel Del. Det meste af det synes jeg ikke har nogen som helst Forbindelse med den Sag, vi her behandler, saa der er ikke Grund til at sige andet om det end, at jeg ikke forstaar, at det ærede Medlem vil tage Ansvaret for at stemme imod Lovforslaget. Det ærede Medlem maa dog være kendt med de Virkninger, som vilde komme. Det er meget letkøbt at stemme imod, naar man ikke er ret mange, men det forekommer mig alligevel, at det er et Standpunkt, som ogsaa medfører Ansvar.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) rettede et Spørgsmaal til mig

om Forstaaelsen af 2det Stykke i § 1. Vi har den Opfattelse, at Garantien udløber den 1. April 1928. Det er maaske et Spørgsmaal, hvis Afgørelse hører under Domstolene, men vi er altsaa gaaget ud fra, at Garantien ophører den 1. April 1928.

Maegaard: Det fremgaar af Udtalelserne i det høje Ting, at to Partier af Landstingsgrupperne agter ikke at stemme for Lovforslaget. Saa vidt jeg forstod, agter den socialdemokratiske Gruppe at undlade at stemme, og Hovedbegrundelsen for denne Stilling skulde ligge deri, at det, vi her staar i Begreb med at gøre, er at yde Garanti for Landmandsbanken paa en saadan Maade, at ganske private Mennesker — saaledes blev det udtrykt af Partiets ærede Ordfører — skulde have fuld Dispositionsret over Statens Midler uden mindste Kontrol af Rigsdag eller Regering. Jeg har den Opfattelse, at Socialdemokraterne, hvis de havde faaet gennemført en Ændring med Hensyn til Ledelsen og Tilsynet med Landmandsbanken, vilde have stemt for Lovforslaget. Nu vil jeg allerførst paa det bestemteste protestere imod, at man benytter Udtrykket „private Mennesker“ om et Bankraad, hvoraf de $\frac{2}{3}$ udnævnes af Regeringen, og en Direktion, som udpeges af dette Bankraad. Naar dette er Tilfældet, kan man ikke med nogen som helst Ret sige, at disse Personer er private. Det er ganske vist en betydelig Myndighed, de faar, men man maa dog have Lov til at forudsætte, at de Mænd, som bliver udrustet med denne Myndighed, er klare over det Ansvar, de paatager sig for Statskassen; de er i denne Forbindelse Statsfunktionærer og har Ansvar overfor Staten. Om den yderligere Kontrol, Socialdemokratiet havde tænkt sig, nemlig en Kommission paa 5 Medlemmer, vilde have virket bedre i den nævnte Hensigt, er tvivlsomt. Den vilde i høj Grad hemme Bankens daglige Virksomhed og genere den i de Dispositioner, der skal træffes, saa jeg tror, at den Ordning, der her skabes, er mere betryggende for den daglige Ledelse, rent forretningsmæssig set, ogsaa i Retning af at sikre, at Statskassen ikke taber unødvendigt af sine Midler.

Det radikale Venstre agter at stemme imod Lovforslaget med samme Begrundelse, som Partiets Gruppefæller har anført i Folketinget og i Folketingsudvalgets Betænkning. Saa vidt jeg har kunnet skønne, har det ikke været dette Parti muligt at pege paa nogen anden Ordning i Øjeblikket. Det fremgaar af deres Udtalelser, at man